668/03

Den 31. marts 2003 blev i sag nr. 59.051:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Evergreen familieforsikring i Codan Forsikring, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for et anmeldt indbrudstyveri af en frimærkesamling.

Selskabet har udbetalt i alt 65.500 kr. i forbindelse med et dækningsberettigende indbrudstyveri hos klageren. Heraf udgør de 50.000 kr. en skønsmæssig fastsat erstatning for frimærkesamlingen. Klageren er utilfreds med, at selskabet kun vil udbetale 50.000 kr. i erstatning for frimærkesamling, som ifølge klageren har en værdi af 850.000 kr.

Selskabet har i skrivelse af 12/8 2002 redegjort for sagen således:

> "Forsikringstageren oplyser i skadeanmeldelse af 19.06.2002, at han d. 14.06. var udsat for indbrudstyveri fra sin bopæl. Ved tyveriet blev stjålet en række effekter, herunder en frimærkesamling til en angivet værdi af 850.000 kr. Forsikringstageren oplyser endvidere, at han har arvet samlingen fra sin far, som har arvet den fra sin far.
>
> Ved den efterfølgende besigtigelse oplyser forsikringstageren til vores taksator, at han har arvet frimærkerne i 1945, samt at der er tale om frimærker fra Europa, dog fortrinsvis fra Norden. Han har ingen dokumentation, vurderinger eller andet for samlingen, men påstår at en assurandør fra Hafnia skulle have vurderet samlingen i 1977.

Som følge af den manglende dokumentation for samlingens værdi, meddelte taksatoren, at kravet ikke umiddelbart kunne anerkendes.

Idet vi har lagt til grund, at forsikringstageren var i besiddelse af en frimærkesamling, har vi dog udbetalt en skønsmæssig erstatning på kr. 50.000.

Vi har erfaret, at forsikringstageren forud for indtegningen af forsikringen i Codan i 1997, havde tegnet forsikring i Lærerstandens Brandforsikring, ligeledes med angivelse af en frimærkesamling, for hvilken værdien var angivet til 651.400 kr. Forsikringstageren har ikke på forespørgsel kunnet angive årsagen til, at summen blev forhøjet til 850.000 ved indtegningen i Codan.

Vi er ikke i besiddelse af oplysninger om en evt. indboforsikring i Hafnia tilbage til 1977, endsige af oplysninger om den omtalte kontakt med en assurandør. Imidlertid må vi afvise, at vore assurandører foretager sådanne takseringsopgaver."

Klagers advokat har i skrivelse af 29/10 2002 påpeget, at den pågældende taksering i 1977 ikke blev foretaget af en assurandør, men derimod af en sagkyndig fra Hafnia, og at forsikringssummen dengang blev fastsat i samråd med den pågældende sagkyndige.

Uagtet denne korregering, bestrider selskabet dog fortsat, at der har været anvendt sagkyndige til vurdering af frimærkesamlingen.

Af advokatens skrivelse til nævnet fremgår endvidere:

"Codan anfører i sin skrivelse, at forsikringstageren ikke har kunnet angive årsag til, at summen blev forhøjet til 850.000 kr. Forklaringen på forhøjelsen er den, at min klient ved henvendelse til frimærkeeksperter fik at vide, hvor meget frimærker gennemsnitligt var steget i værdi, hvorfor forsikringssummen blev forhøjet med værdistigningen.

...

Ved forsikringens tegning, spurgte min klient, om Codan ville se samlingen, hvilket man oplyste ikke var nødvendigt."

3. 59.051

På policen er der tegnet følgende klausul:

"**Klausul 300 - indbodækning**

Det er noteret, at følgende ting indgår som en del af det indbo, der er forsikret:

Beskrivelse	Anslået værdi
Frimærker	850.000 kr.

Værdiansættelse for de enkelte ting er ikke bindende for selskabet, og vil i skadetilfælde kun blive betragtet som vejledende."

I selskabets skrivelse til nævnet pointeres det, at:

"... værdiansættelsen ikke er bindende for selskabet, og i skadetilfælde kun vil blive betragtet som vejledende. Der er ikke beregnet særskilt præmie i anledning af denne klausul, således som antydet i klageskemaet."

Hertil svarer klagerens advokat i skrivelse af 17/12 2002 til nævnet, at:

"... den samlede forsikringssum er fastsat ud fra, at frimærkesamlingen var ca. 850.000 kr. værd, og min klients øvrige effekter ca. 500.000 kr. værd. Den samlede præmie hænger naturligvis sammen med, at frimærkesamlingen er forsikret for 850.000 kr., og min klient har derfor betalt præmie for at have frimærkesamlingen forsikret for dette beløb. ...

Det bemærkes yderligere, at det af policen fremgår, at værdiansættelsen for de enkelte ting ikke er bindende for selskabet og i skadestilfælde kun vil blive betragtet som vejledende.

I et forbrugerforhold vil en bemærkning om, at værdiansættelsen er vejledende af forbrugeren naturligt kunne forstås således, at man måske ikke kan få hele summen betalt, men dog et beløb, som står i nogenlunde rimeligt forhold til den angivne sum, hvorafpræmien er beregnet."

I skrivelse af 6/1 2003 til nævnet påpeger selskabet, at man:

"... ikke deler advokatens opfattelse af, at en vejledende værdiangivelse i policen medfører en lempelse af forsikringstagerens forpligtelser til at dokumentere værdien af de

forsikrede effekter. Tværtimod indeholder den pågældende klausul en opfordring til forsikringstageren om at drage omsorg for dokumentationen for værdiansættelsen."

Klageren har fremlagt uddrag af en bog om sin far, hvori frimærkesamlingen omtales. Det er selskabets opfattelse, at uddragene ikke bidrager med oplysninger om samlingens beskaffenhed.

Desuden har klagerens mor udarbejdet en erklæring til nævnet angående hendes kendskab til frimærkesamlingen. Heraf fremgår det bl.a.:

"Jeg hørte ofte højlydte lovprisninger om den enestående samling, især p.g.a. mærkernes usædvanlige høje kvalitet og fordi der fandtes så mange sjældne mærker. Ofte viste han mig de forskellige album og det var mit indtryk at han nåede at samle hele Skandinavien færdig på nær et par enkelte mærker. Udover denne samling fandtes der utrolig mange frimærker fra især resten af Europa. Grunden til at samlingen var noget helt særligt skyldtes min svigerfar E.K. som gennem hele sit liv havde været inkarneret samler. Størstedelen af sit arbejdsliv var han ansat i F.D.B. hvor han på et tidspunkt blev forfremmet til økonomichef. Takket være dette arbejde kunne han gennem mange år via sin korrespondance med udlandet erhverve sig store mængder af frimærker enten til sig selv eller som bytteobjekter for andre mærker. Det var særligt de første frimærker fra omkring 1850 som havde hans interesse. Ved hans død i 1918 efterlader han samlingen til sin søn M.K."

Klageren påstår ved sin advokat:

"... at forsikringen må udbetales med det beløb, hvortil frimærkesamlingen er anført i policen, subsidiært et lavere beløb, der væsentligt overstiger den skønsmæssige erstatning, som Codan tidligere har udbetalt."

Selskabet har vedvarende afvist at udbetale yderligere erstatning. I skrivelse af 12/8 2002 til nævnet anfører selskabet således:

"Idet forsikringstageren - uagtet en frimærkesamling til en værdi af 850.000 må anses for noget ud over det sædvanlige - ikke er i besiddelse af nogen som helst beskrivelser eller vurderinger, der kan dokumentere frimærkernes værdi, og idet der ikke er tale om en takseret police, men alene en vejledende sum indføjet på baggrund af for-

sikringstagerens oplysninger, må vi fastholde, at vi ikke på det foreliggende grundlag kan tilbyde yderligere erstatning."

Af Forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**41. Codan kan erstatte skade ved at:**

- Sætte beskadigede genstande i tilnærmelsesvis samme stand som før skaden.
- Godtgøre værdiforringelsen.
- Fremskaffe tilsvarende genstande som de skaderamte eller stjålne.
- Betale det lidte tab kontant."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder ikke, at størrelsen af den erstatning, der tilkommer klageren, kan afgøres uden en egentlig bevisførelse vedrørende værdien af den pågældende frimærkesamling. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4 stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann